

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΑ
ΚΑΛΛΙΠΡΟΦ ΠΑΡΡΕ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν
καὶ παρὰ τοῖς Βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργκ καὶ «Ἐστίας»

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἀπασι τοῖς
ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ', δ', ε', καὶ ς' ἔτους εὐρίσκονται
παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα
εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν
Κυρία ΚΑΛΛΙΠΡΟΦ ΠΑΡΡΕ.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρο-
γράφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ
δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυ-
πόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα
τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστολέ-
λουσας δὲν εἶναι δεκτά. —
Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς
τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

Αἱ μεταβάλλουσαι διευθυ-
σιν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλουσι
γραμματοσήμον 50 λεπτῶν
πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΠΡΟΠΛΗΡΑΤΑ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δμ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ.χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

11 Ὁδὸς Μουσῶν 11
Ἀπέναντι Νέας Ἐφημερίδος

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ'
ἐκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς
ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνε-
ται δεκτὴ μόνον ἐντὸς οκτῶ
ἡμερῶν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

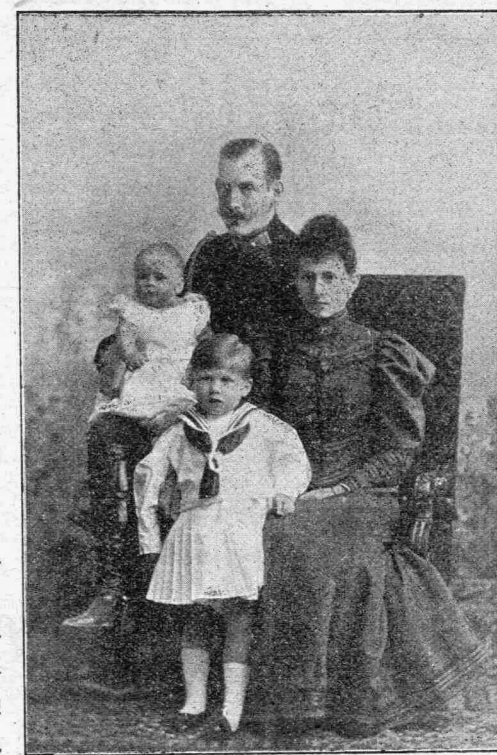
Ἡ Ἡγεμονίς Σοφία, μετ' εἰκόνας. — Πατριωτικὴ δρᾶσις τῶν Ἑλληνίδων. — Ἡ προίκα τῆς Ἄννας. — Ἐπὶ τῇ εἰς Κρήτην ἀναχωρήσει τοῦ ἔθνοφιλοῦς μας Πρίγκηπος Γεωργίου (ποίημα ὑπὸ δος Μαρίκας Φιλιππίδου. — Γυναικεῖα δρᾶσις ἐν Ρωσσίᾳ (ὑπὸ τῆς κομῆσσης δὲ Καρπίσι). — Ἡ Ζηλοτυπία (ποίημα ὑπὸ κ. Κρυσταλλίας Χρυσοβέργη Δασκαλοπούλου. — Πρὸς ἀνωσάν κόρη (ἐπιστολὴ Κλεμανῶ. Μετάφρ. ὑπὸ δος Ἀθηνᾶς Σιγανῶ). — Μαθήματα Νοσοκόμων καὶ Παραχῆ ἐργασίας εἰς τοὺς πρόσφυγας. — Τὸ ἐκ τῶν γυναικείων συλλόγων καλὸν (ἐκ τοῦ Ἀγγλικῶ, ὑπὸ κ. Μπέσσης Μάσσονος). — Ἀλληλογραφία. — Δωρεὰ ὑπὲρ τῶν Προσφύγων. — Εἰδοποιήσεις. — Ἐπιφυλλίς.

Ἡ ΗΓΕΜΟΝΙΣ ΣΟΦΙΑ

Μία μόνον νύμφη ἐξ ἐκείνων, τὰς ὁποίας ἡ παράδοσις καὶ τὰ ὄνειρα τόσων χρόνων δουλείας ἐκυφόρησαν εἰς τὴν φαντασίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, δὲν θὰ ἦκει, ἕνα σκορπίζη χαρὰν καὶ μευδίχματα εἰς τὴν τόσον δοκιμασθεῖσαν αὐτὴν χώραν τῶν θαυμάτων καὶ τοῦ μαρτυρίου ἐν ταύτῃ.

Αἱ Βασίλισσαι τῶν μυθικῶν χρόνων εἶχον πάντοτε καὶ Βασιλοπούλας εἰς τὸ πλευρὸν των καὶ ἡ πρώτη ἰδικὴ μας βασιλοπούλα, ἀπὸ τὴν ὁποίαν σιληρὰ μῦθα τόσον πρόωρα μᾶς ἀπαρφάνωσεν, ἀντικατεστάθη ὑπὸ κόρης μεγάλης μητρός, μεγαλοκάρδου πατρὸς.

Κληρονόμος τῶν ἀρετῶν καὶ τῆς εὐφυίας τοιούτων γονέων ἡ Ἡγεμονίς Σοφία εἴλκυσε τὴν ἀμέριστον ἀγάπην καὶ ἐκτίμησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ εἶναι σήμερον λατρευτὴ ὅσον ὀλίγα ἐπιδόξων διαδόχων τῆς Εὐρώπης σύζυγοι, διότι ἐν τῷ προσώπῳ αὐτῆς διαφαίνεται με-γάλη καὶ ὑπέροχος φυσιογνωμία, προωρισμένη νὰ συνεχίσῃ | Ἄλλ' ἀπὸ τινος καιροῦ ἡ δρᾶσις τῆς νεαρᾶς Ἡγεμονίδος τὴν οἰκογενειακὴν ἱστορίαν τοῦ βασιλικοῦ οἴκου τῆς Ἑλλάδος, | ἐκδηλοῦται ἐναργέστερον. Ἡ ὁσήμερὰ ἐπεκτεινομένη ἐν τῇ

Ἡ ΗΓΕΜΟΝΙΣ ΣΟΦΙΑ ΩΣ ΜΗΤΗΡ

ὅστις ἀποτελεῖ τὸν τύπον καὶ ὑπογραμμὸν αὐτοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐν γένει οἴκου.

Μέχρι πρό τινας ἡ Ἡγεμονίς Σοφία, ἐπαφιεμένη εἰς τὴν μεγάλην τῆς βασιλίσσης μας καρδίαν, δευτερευόν μόνον μέρος ὑποσδῆποτε ἐλάμβανεν εἰς τὴν φιλανθρωπικὴν τῆς χώρας δρᾶσιν. Νεκρὰ μήτηρ τέκνων, μετὰ τῶν ὁποίων τὴν ἀνακραστῆ ἡ ἐδῶ εἰκὼν καὶ ὦν τὴν ἀνατραφὴν αὐτοπροσώπως διευθύνει, ἐν τῇ σφαίρᾳ τοῦ ἰδίου οἴκου μάλλον ἐν τῇ μετριοφροσύνῃ τῆς, ἐξήτει τὴν ἰκανοποιεῖσιν τῶν ἀναγκῶν τῆς εὐγενοῦς καρδίας τῆς. Ὅσάκις δὲ ἡ ἐνεργὴς δρᾶσις τῆς ἐν τῇ φιλανθρωπίᾳ ἐξεδηλώθη, πέραν τοῦ κύκλου τούτου, πάντοτε ὡς μήτηρ συμπαθοῦσα πρὸς ἀτυχεῖς μητέρας καὶ σμυνοῦσα ἀπόκληρα τῆς τύχης μικρὰ νηδύκησε νὰ ἐργασθῇ, προβάσα μάλιστα καὶ εἰς τὴν ἔλθειν νοσοκομείου παιδικῶν, τὸ ὁποῖον λίαν προσεχῶς ἀνοίγει εὐεργετικὸν τὰς πύλας τοῦ πρὸς πᾶσαν τῆς παιδικῆς ἡλικίας δυστυχίαν.

Ἡ ὁσήμερὰ ἐπεκτεινομένη ἐν τῇ

φιλανθρωπία γυναικεία ενέργεια κατέστησεν αναγκαιοτέραν και την άμεσώτερον συμμετοχήν εν αυτή της Ήγεμονίδος Σοφίας. Ο άμακτοκυλισμός της Κρήτης έπηλθεν εν τῷ μεταξὺ και τῷ θερμῶν ὑπὲρ τῶν προσφύγων ένδιαφέρον της πριγκιπίσσης εξεδηλώθη διὰ τρόπου, προκαλοῦντος τὸν θαυμασμόν και τὴν λατρείαν ἐκείνων, ὅσοι ἐκ τοῦ πλησίον περηκολούθησαν τὰς ὑπὲρ τῶν ἀτυχῶν θυμάτων της τουρκικῆς θηριωδίας ἐνεργείας της.

— Κύριε, προσέξατε νὰ φέρεσθε εὐγενῶς πρὸς τοὺς δυστυχεῖς αὐτούς· ἔχουν ἀνάγκη της ἀγάπης ὅλων μας, εἶπε πρὸς ἀνώτερον ἀστυνομικὸν ὑπάλληλον, κατὰ τὴν πρώτην ἐπίσκεψίν της εἰς Πειραιᾶ. Ἡ κόρη τοῦ μεγάλου Φρειδερίκου ἀπεκαλύπτετο ὀλόκληρος εἰς τὰς ὀλίγας αὐτὰς λέξεις. Ἀγάπη και συμπάθεια τῶν εὐτυχῶν πρὸς τοὺς δυστυχεῖς, ένδιαφέρον, ἀδελφοποίησις τῶν κρατιῶν μετὰ τῶν ἀσθενῶν και ἀνισχυρῶν, ἰδοὺ αἱ ἀρχαί της, ἰδοὺ τὸ πρόγονμά της.

Ἀπὸ της στιγμῆς ἐκείνης οἱ πρόσφυγες εὗρον ἐν τῷ προσώπῳ της ἀντιλήπτριαν και προστάτιδα, ἀνταξίαν της βασιλίσσης μας, πρὸς τὸ πλευρὸν της ὁπίως τόσον θαυμασιῶς και ἀποτελεσματικῶς ἐργάζεται· ἀνταξίαν της μεγάλης μητρὸς της, ἣτις τοιαύτως ἀρχλῆς ἐνέπνευσεν εἰς τὰς θυγατέρας της.

Πόσαι οἰκογένειαί προσφύγων της τάξεως ἐκείνης, ἐκ τῶν ὁποίων δὲν δύνανται νὰ ἐπαιτοῦν τὸν ἄρτον των, ἀλλ' αἷτινες ἀπὸ της μιᾶς ἡμέρας εἰς τὴν ἄλλην ἀπώλεσαν μετὰ τοῦ πλοῦτου των και τὸν ἄρτον αὐτόν, δὲν ἔτυχον γενναιοτάτων βοηθημάτων παρ' αὐτῆς, μετὰ τρόπον ἀβρότητος, τιμῶντα ἐξόχως τὴν λεπτότητα τῶν αἰσθημάτων και τὴν μεγάλην εὐθυκρίσιαν της! Κατὰ τοιοῦτον τρόπον ἐκδηλουμένη ἡ φιλανθρωπία, ὅχι μόνον δὲν ταπεινώνει τὸν λαμβάνοντα, ἀλλὰ τὸν ἐνισχύει και παρηγορεῖ και ἐνθαρρύνει, ὡς ἐνεθαρρύνθησαν και ἀνεκουφίσθησαν αἱ ἀτυχεῖς οἰκογένειαί, αἱ παρ' Αὐτῆς εὐεργετηθεῖσαι.

Ἀλλὰ μήπως ἡ προβλεπτικότητα της περὶ παντὸς ἀνγαμένου εἰς τοὺς πρόσφυγας δὲν προκαλῆ τὴν ἀληθῆ κατὰ πληξίν και τὸν θαυμασμόν; Μήπως δὲν ἀποκαλύπτεται ἐν ταῖς λεπτομερείαις της δράσεώς της μοναδικὴ οἰκοδόποινα, προβλέπουσα τὴν ἰκανοποίησιν πασῶν τῶν ἀναγκῶν τῶν προσφύγων; Στείλατέ τας εἰς τὰ λουτρά νὰ καθαρισθοῦν δι' ἐξόδων μου, ἀπολυμάνετε τὰ δωμάτιά των, ἐφοδιάσατέ τας μετὰ πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ὑγιεινὴν των, δίδετε γάλα εἰς τὰ μικρά των τακτικὰ και ἀκάματος γράφει, ἐνεργεῖ, ἐργάζεται, ὅπως ἐπιτευχθῆ ἡ ἀραιώσις των, ὅπως τὰ νοσοκομεῖα δέχωνται πάντα προτερηόμενον, ὅπως και αὐτοὶ οἱ ἰδικοὶ της ἰατροὶ περιθάλπουν πᾶσαν μητέρα, πᾶν μικρὸν, ἔχον ἀνάγκην θεραπείας, ὅπως αὐτὸ τὸ ἡγεμονικὸν μέγαρόν της προπαρασκευάζῃ ἐνδύματα διὰ μητέρας και διὰ παιδιᾶ, κρατεῖ ὀνόματα πασχουσῶν, παρακολουθεῖ τὴν θεραπείαν των και πράττει ὅ,τι ἀληθῶς θὰ ἔπραττε μήτηρ οἰκογενείας διὰ τὸν ἴδιον οἶκόν της. Ἀλλὰ μήπως οἶκος τῶν ἐστεμμένων ἀρχόντων δὲν εἶναι αὐτὸς ὁ λαὸς των και ἰδίᾳ ἡ περισσώτερον πάσχουσα και δοκιμαζομένη μερίς αὐτοῦ; Και μήπως ἡ ἀλληλεγγύη αὐτῆ ἀρχόντων και ἀρχομένων δὲν ἀποτελεῖ τὰ στερεώτερα θεμέλια τῶν θρόνων;

ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗ ΔΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

Πολλὸ ταχύτερον ἢ ὅσον ἡδυνάμεθα νὰ νομιζόμεν θὰ παραστῆ ἡ ἀνάγκη ἀδελφῶν και νοσοκόμων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, πολλὸ δὲ ἐπίκαιρος ὑπῆρξεν ἡ στιγμή της μορφώσεως νοσοκόμων παρὰ τοῦ Ἐθνικοῦ Τμήματος της Ἐνώσεώς μας.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητριῶν παρὰ κυριῶν και δεσποινίδων πασῶν τῶν τάξεων αὐξάνει καθ' ἐκάστην, ἡ προσοχὴ δὲ και μελέτη αὐτῶν, ὡς και ἡ ἐν ταῖς πρακτικαῖς ἀσκήσεσιν ἐφαρμογὴ ὑπερβαίνει πᾶσαν προδοκίαν.

Και ἐνῶ ἀφ' ἐνὸς τὸ τμήμα τῶν νοσοκόμων τόσον σπουδαίως ἐργάζεται, ἀφ' ἑτέρου τὸ τῶν κινητῶν νοσοκομείων τμήμα κατηρτίσθη εἰς τρόπον, παρέχοντα ἐλπίδας ἀμέσου και ἀποτελεσματικῆς ἐνεργείας. Διὰ τὴν ἱματιοθήκην ἀμφοτέρων ἤρχισεν ἡδὴ νὰ ἐργάζεται τακτικῶς ἡ οἰκεία ἐκ κυριῶν ἐπιτροπῆ, ὥστε μεγάλαί ἐλπίδες ὑπάρχουν περὶ ἀμέσου και εὐεργετικῆς τοῦ τμήματος τούτου δράσεως, εὐθὺς ὡς ἡ πατρὶς ἤθελε λάβει ἀνάγκην και της συνδρομῆς τοῦ φύλου μας.

Ἀρ' ἑτέρου τὸ πρὸς περιθάλψιν τῶν προσφύγων τμήμα μετὰ τῶν οἰκείων ἐφόρων ἐμερίωνησε και μεριμνᾷ ὑπὲρ της ἀραιώσεως τοῦ συνοικισμού, ὑπὲρ της διαθρέψεως και ὑγιεινῆς διαίτης τῶν προσφύγων, και ὑπὲρ παροχῆς πάσης βοηθείας πρὸς αὐτούς. Τὸ πρὸς παροχὴν ἐργασίας ἐξητάλισεν ἡδὴ και οἶκημα χάρις εἰς τὴν εὐγενῆ προθυμίαν τῶν κ. κ. δημάρχων Ἀθηνῶν και Πειραιῶς. Εἰς τὰ οἰκήματα ταῦτα θὰ συγκεντροῦνται αἱ ἐν Ἀθήναις και ἐν Πειραιεὶ πρόσφυγες, ἵνα ἐργάζωνται εἰς τὸν ἱματισμὸν τοῦ στρατοῦ, τοῦ ὁποίου τὸ ράψιμον τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἐξεχώρισεν εἰς τὸ πρὸς παροχὴν ἐργασίας τμήμα, ἐρχόμενον οὕτω ἀρωγὸν εἰς τὸ ἔργον τῶν κυριῶν και παρέχον εἰς τὰς ἀτυχεῖς πρόσφυγας τὰ μέσα νὰ συντηρηθῶσι κάπως ἀνθρωπίνως. Ἐπίσης τὸ πρὸς προστασίαν γηρῶν και ὀρφανῶν τμήμα ἄρχεται τῶν ἐργασιῶν του, εἰς τρόπον ὥστε πάντες οἱ κλάδοι τοῦ Ἐθνικοῦ Τμήματος λειτουργοῦσι τακτικῶς και ἀνελλιπῶς. συμφώνως πρὸς τὰς ἀνάγκας, ἅς αἱ κρίσιμοι στιγμῆί της ὁποίας διερχόμεθα ἐπιβάλλουν εἰς τὰς Ἑλληνίδας.

Τοῦ Ἐθνικοῦ Τμήματος της Ἐνώσεως τῶν Ἑλληνίδων ἐξελέγη ἐν Συνεδρίᾳ της παρελθούσης Παρασκευῆς πρόεδρος ὀριστικῆ ἡ κ. Ἐλένη Γρίβη, γυνὴ μορφώσεως ὑπερόχου. φέρουσα ὄνομα οἰκογενείας πολλὰς παρσχούσης εἰς τὸ ἔθνος ἐκδουλεύσεις. Ἡ κ. Ἐλένη Γρίβη μετὰ τοιαῦτα ἐφόδια προικισμένη ἐξασφαλίζει τὴν ἐκτῶν προτέρων ἐπιτυχῆ λειτουργίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τμήματος της Ἐνώσεως τῶν Ἑλληνίδων, συνεχίζουσα οὕτω ἐν ἰδίῳ κύκλῳ πατριωτικωτάτης δράσεως τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσίας τοῦ ἱστορικῶ ὀνόματος, τὸ ὅποιον φέρει.

Η ΠΡΟΙΚΑ ΤΗΣ ANNAS

Τὰ ροῦχά μου μουσχευμένα, τὰ δόντιχ μου κτυποῦσαν ἀπ' τὸ κρῶσ' τὰ δάκτυλά μου ξερά, ἀλύγιστα.

Ἐτρεχα γιὰ νὰ ζεσταθῶ λιγάκι.

Ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὸ κοκκινωπὸ παραπέτασμα ἔφεγγε τὸ φῶς της τραπεζαρίας και σκόρπιζε 'στὸ λασπωμένο λιθό-

στρωτο μὴ λάμψι ὠχρά, ποῦ πάντα ἔδειχνε ἕνα γέρω σκύλλο, κοιμισμένο κάτω ἀπὸ τὸ φανάρι τοῦ δρόμου. Τὸ φανάρι αὐτὸ, δὲν ξέρω, ὁ γέρω σκύλλος ἂν καμμιὰ φορὰ τὸ εἶδε ἀκαμμένο, μὰ ἐγώ, ποτέ.

Ἡ θεία καταλάβαινε, πῶς αὐτὸ τὸ γρήγορο βῆμα ἦταν 'δικό μου και μισάνοιγε τὸ παραπέτασμα, ἐνῶ ἡ βαπτιστικὴ της ἔτρεχε ν' ἀνοίξῃ τὴ θύρα.

Ἡ τραπεζαρία ζεστή, μετὰ τὸ ἀναμμένο μαγαλάκι ὁ Τακίρης, ὁ κόκκινος γάτος, ξαπλωμένος πάντα κάτω ἀπ' τὸ μαγαλάκι ροχαλιζε.

Ἡ θεία διάβαζε κάτι συναξάρια και τὴν ἔπαιρνε ὁ ὕπνος, ἔτσι καθισμένη, ἐνῶ τὰ χεῖρά της ἀναισθητοῦσαν, σὰν νὰ διάβαζαν τὴ συνέχεια τοῦ συναξαριοῦ.

Μεῖναμε ὀλομόναχοι, ἐγὼ και ἡ Ἄννα. Ἡ Ἄννα κεντοῦσε, μὰ μέσα 'στὸ πανεράκι τοῦ ἐργοχειροῦ της εὗρισκε κἀνείς καμμιὰ φορὰ βιβλία και τετράδια.

Κεντοῦσε κεντήματα ξένα. Τί λεπτὴ δουλειά! Ἐχυνε στ' ἀλήθεια τὸ φῶς της. Και τί 'φθηνά, ποῦ τὰ πλήρωναν;

— Ἀχ, ἔλεγα, ἡ χρυσοκαθαρίνες, ποῦ τὰ φοροῦν, συλλογίσθησαν ποτέ, πῶς ἡ φτώχεια χάνει φῶς και 'ξοδεύει ὑγεία, ἐπάνω σ' αὐτὰ τὰ κεντήματα!

Ἡ θεία μου τὴν ἔκαμε τὴν Ἄννα παιδί της, ἅμα ὀρφάνεψε και ἀπὸ μητέρα· μὰ δὲν ἦταν πλουσία ἡ θεία μου. Τὸ διπλανὸ σπίτι, ὅπως κι' αὐτὸ ποῦ κάθονταν, ἦταν δικὰ της μὰ δὲν ἔφθανε τὸ ἐνοίκιο νὰ ζήσουν κ' ἔπρεπε ἡ Ἄννα νὰ κεντᾷ πολὺ τὴν νύκτα, γιὰτὶ ἡ ἡμέρα τοῦ χειμῶνα εἶνε μικρά.

Ἦταν θησαυρὸς ἡ Ἄννα. Ὅλα τὰ 'πρόφθαινε. Τὸ σπίτι ἔλαμπε, τὸ φαγητὸ ἦταν πάντα καλομαγειρευμένο και ἡ δουλειὰ ἡ ξένη, 'στὴν ὠρα της 'τελείωνε.

Ἡ θεία μ' ἔλεγε πῶς νυχτερεύει ἡ Ἄννα και γιὰ τὴν προικὰ της. Ποιὸς θὰ φροντίσῃ, γιὰ τὸ ὀρφανό! Ἡ θεία θὰ της ἔδινε τὰ διαμαντικὰ της και τὸ ἕνα σπίτι. Τὸ ἄλλο τὸ ἔταξε 'στὸ νοσοκομεῖο.

Ἐμένα, μετὰ περιποιούντανε πολὺ. Τὸ πρῶτ' εὗρισκε τὸ φόρεμά μου στεγνὸ και ἂν ἔλειπε κἀνένα κουμπάκι κ' ἐκεῖνο 'στὸν τῆπο του.

Μοῦ ἔφηνε τὸν καφέ μου κ' ἐξυποῦσε νύχτα, γιὰ νὰ με προφθᾷ νὰ μὴ φύγω νηστικός.

Τί καλὴ, τί τρυφερά!

Ἀπ' τὸν καιρὸ, ποῦ ξενιτεύθηκα, χάρις σ' αὐτὸ τὸ κορίτσι, ξενιτεῖν δὲν κατάλαβα.

Μὰ 'στὴν ἀρρώστειά μου περὶ, κατάλαβα τί ἀξίζει ἡ μεγάλη της Ἄννας ἀφοσίωσις.

Μιὰ καταραμένη εὐλογία ποῦ μ' ἔπριζε τὸ πρόσωπό μου και μοῦ τὸ ἔκαμε ὀλόμαυρο. Ὁ ἴδιος ὁ γιαιτρός, ἡ ἴδιη ἡ θεία μου φοβήθηκαν. Μὰ ἡ Ἄννα ἐκεῖ, ὑπομονητικῆ, ἀφοθη, σὰν ἐκείναις της ἀγιασμένας νέαις τῶν συναξαριῶν, ποῦ οὔτε ὁ θάνατος τὰς φόβιζε, οὔτε τὸ μαρτύριο.

Σὰν ἔγεινα καλὰ λιγάκι και τὴν ἔβλεπα σκυμμένη νὰ νυχτερεύῃ και τὸ φῶς νὰ χρυσῶνῃ τὰ μαλλιά της, μοῦ φαίνονταν, πῶς φορεῖ στέφανο ἀπὸ ἀκτίνες, ὅπως φοροῦν ἡ ἄγιοι.

Ἡ θεία μου, μοῦ ἐξεχώριζε τὰ προικὰ της Ἄννας· σὰν ἔλειπε ἐκείνη, μέσα ἀπ' τὸ δωμάτιο.

— Εἶδες, τί ὠραία 'πουκαμίσα! Εἶνε γιὰ νὰ τὰ φορέσῃ πριγκηπέσσα.

Κ' ἐγὼ συλλογίζομαι, πῶς ἡ Ἄννα, εἶνε ἀνώτερη ἀπὸ πολλὰς πριγκηπέσσας.

Μιὰ νύχτα, ἡ θεία κοιμούντανε και ἡ Ἄννα κεντοῦσε Ἐγώ, γύρισα ἀργὰ ἀπὸ τὸ θέατρο και μετ' ἐπέμενε.

Εἶδα τὰ μάτια της κόκκινα και κατάλαβα πῶς ἔκλαψε.

Ποτέ μου, δὲν τὴν εἶδα νὰ κλαίῃ.

— Τί ἔχεις; της εἶπα.

— Εἶνε ἡ γιορτὴ μου, μοῦ εἶπε.

— Ἄ.. ἀλήθεια... νὰ ζήσης χρόνια πολλά. Ἀὖ και γιὰτὶ κλαῖς;

— Θυμοῦμαι, προπέρυσι πῶς ξύπνησα ἀργὰ—ξυπνοῦσα ἀργὰ τότε— και ἡ μητέρα μου ἤλθε 'στὸ δωμάτιό μου, μ' ἐφίλησε γλυκὰ και μοῦ ἔδωκε τὴν εὐχὴ της.

Ἄχ, μοῦ τὴν ἔδωκε μετὰ τὴν καρδιά της, μὰ δὲν ἀλήθευε· πέθανε, πρὶν κλείσῃ ὁ χρόνος.

— Ἀὖ, και τώρα;

Χαμογέλασε ἀνάμεσα 'στὰ δάκρυά της και εἶπε, ἐνῶ ἀναψτε τὸ κερὶ τὸ 'δικό μου.

— Τώρα, καληνύκτα.

— Ὅχι, στάσου. Δὲν θέλω, νὰ κλεισθῆς 'στὸ δωμάτιό σου μετὰ τόσο φαρμάκι 'στὴν καρδιά σου.

— Ἄ.. θέλετε νὰ με παρηγορήσετε; θὰ κακοσυνειθίσω. Ὅταν δὲν θὰ ἦστε περὶ ἐδῶ, ποιὸς θὰ διώχνῃ τὴ μαύρη λύπη, ποῦ συχνὰ με σκεπάζει;

Ὅπως φώτισε περὶ πολὺ τὸ δωμάτιο, τὸ φῶς τοῦ καντηλριοῦ, ἔτσι φώτισαν και τὸ πνεῦμά μου, αὐτὰ τὰ ὑστερνὰ λόγια της Ἄννας.

Ἀλήθεια, θὰ ἔφευγα· μ' ἔστειλε ὁ κύριός μου, νὰ διευθύνω ἕνα ὑποκατάστημά του 'στὴ Ἐάνθη.

Ἡ Ἄννα μήπως; ἔκλαιε τόσῳ πικρὰ γιὰ τὴν ἀναχώρησί μου;

Ἦθελαν νὰ μάθω. Μιὰ ἀλλοιώτικη περιέργεια μ' ἐβασάλιζε νὰ μάθω.. ναί, νὰ μάθω.

— Ἄννα, πῶς με πικραίνει αὐτὸς ὁ χωρισμός!

— Ἀλήθεια...

— Πολύ, κατάκαρδα.

Ἄφισε τὸ κανδηλέρι και σταύρωσε τὰ χέρια της, δὲν χέρι καὶ κόκκινα και μεγάλα χέρια, ποῦ δούλευσαν πολὺ.

— Σήμερα, μοῦ εἶπε ἡ θεία, πῶς 'τελείωσε ἡ προικὰ σου. Και μοῦ τὴν ἔδειξεν ὅλη μετὰ τὰ κεντήματα και της δαντέλλαις και της χρωματισταῖς κορδελίτσαις της περασμένας.

— Γιὰτὶ βιάσθηκες νὰ τὴν τελειώσῃς. Μήπως 'παντρεύεσαι; Ἐκείνη ἄρχισε νὰ γελά τόσῳ δυνατὰ, μὰ τόσῳ πολὺ, ποῦ της ἤλθαν νέα δάκρυα. Και τώρα, ἔκλαιε μετὰ λυγμούς, ἀπαρηγόρητα.

— Ἄννα, σὲ πικραίνει ὁ χωρισμός μας;

— Ναί.

— Και κλαῖς γι' αὐτό;

Ἐκλαιε ἀκόμη περισσότερο.

— Γιὰτὶ κλαῖς ἄδικα; Κ' ἐγὼ σ' ἀγαπῶ!

— Ἀχ.. σῶπα.. μὴ μοῦ λὲς τέτοια λόγια. Ἡ νοῦνά, ἐσένα θὰ σὲ δώσῃ μιὰ γυναικούλα πλουσία.

— Μὰ ἐγώ, νὰ ἰδοῦμε θὰ τὴν πάρω; Ἐγώ σ' ἀγαπῶ ἀληθινά!

Τὰ ἔλεγα αὐτά, σὰν μάθημα χωρὶς νὰ κισθανῶ, οὔτε λέξι. Ὅχι, γιὰ νὰ περιπαίξω τὴν Ἄννα, μὰ ὅπως ὑπόσχεται ἡ μητερίτσα ἰσὺ καὶ παιδάκι ποῦ κλαίει, νὰ τοῦ καταβάσῃ τὴ σελήνη.

Ἐδείξε τόση εὐτυχία, τὸ ἀκανόνιστο μὰ συμπληθτικὸ πρόσωπό της, ποῦ μὲ συνεκίνησε.

Ἀρχίσαμε νὰ πλάττουμε σχέδιον γιὰ τὸ μέλλον.

Ἐκείνη μοῦ ἔλεγε! πῶς θὰ γείνη σκλάβο μου. Πῶς τὴν ἡμέρας ὅμως ποῦ θὰ καταλάβῃ, πῶς δὲν τὴν ἀγαπῶ, θὰ πεθάνῃ.

Πόσα μοῦ ἔλεγε! !

Τὴν ἄλλη μέρα, ἡ Ἄννα πῆγε κἀτι κεντήματα, σὲ μιὰ μεγάλη κυρία· κείνη ἦταν ἀπὸ πρὶν θυμωμένη, καὶ ἄρχισε νὰ λέγῃ πικρὰ λόγια ἰσὺ Ἄννα.

Ἐκείνη δὲν ἔλεγε τίποτε, μόνο προσπαθοῦσε νὰ κρατήσῃ τὰ δάκρυά της. Ἡ μεγάλη κυρία, μέλος σὲ πολλὰ γυμνασιακὰ σωματεία, ἔσχιε μὲ τὰ δόντια της τὰ κεντήματα κ' ἔστειλε τὴν Ἄννα ὀπίσω, χωρὶς νὰ τὴν πληρώσῃ.

Ἡ Ἄννα χρεωστοῦσε χρήματα ἀρκετὰ φαίνεται κ' ἔλπιζε νὰ τὰ πληρώσῃ μὲ τὴν ἐργασίαν της.

Ὅταν ἦλθε ἰσὺ σπίτι, εἶχε πονοκέφαλο· μὰ πυρετὸ κενθόλου.

Δὲν εἶχε ὄρεξι νὰ περιποιηθῇ κενέν. Ἐμεινε ξαπλωμένη ἰσὺ σοφά.

Ἡ θεία τὴν μάλωσε μὰ ἐκείνη δὲ σάλεψε.

— Εἶται ἄρρωστη; τῆς εἶπα ἐγώ.

— Δὲν ξεύρω μοῦ εἶπε· σὰν νὰ ἐτροχύλιζεν ὅμως.

Σὲ δυὸ μέρας, ἡ Ἄννα πέθκε ἀπὸ μνηιγίτιδα.

Θὰ τὸ πιστέψετε; ἔνοιωσα μιὰ ἀνακούφιση ἄμα ἔκλεισε τὰ μάτια της τὰ σβυσμένα, γιὰ ὕστερη φορὰ.

Τῆς εἶπα τόσα ψέματα καὶ ἐκείνη τὰ πίστευε γιὰ τόσῳ ἀληθινά, ποῦ θὰ μέφερε σὲ δύσκολη θέσιν.

— Τὸ κακὺμένο τὸ κορίτσι! ἦταν καλὴ χριστιανὴ καὶ ὁ Θεὸς τὴν ἐπῆρε πρὶν νὰ καταλάβῃ πῶς ὁ ἄνθρωπος, ποῦ σὰν Θεὸς της λάτρευε, ἦταν ψεύτης· (ἀδιάφορον ἂν ἐψεύσθη κε, ἀπὸ καλὴ καρδιά, ἔτσι γιὰ νὰ τὴν παρηγορήσῃ, μὰ νυχτὶ ποῦ ἔκλειε πικρά.)

Τὴν ἄλλη μέρα, ἀφοῦ περὶ μὴκε ἰσὺ χῶμα ἡ Ἄννα, ἡ θεία μου φώναζε κἀτι Ἐβραίους, γιὰ νὰ πουλήσῃ τὴν προκά της.

Ἄ. τότε ἔκλαψα, συλλογίσθηκα ὅλη τὴ ζωὴ τῆς Ἄννας τὴν ἀχρωμάτιστη. Τὸ νυχτέρι τὸ ἀδιάκοπο καὶ τὰ ὄνειρα τὰ παρθενακὰ, ποῦ θὰ φτερούγιζαν μέσα ἰσὺ ὀλόχρυτο κεφάλι της, ὅταν ἔδενε τῆς κερδελίτσαις, σ' εἶενα τὰ καλλιτεχνικὰ ἀσπρόρουχα.

Κ' ἐγώ, ἔλεγα ψέματα ἄτιμα, σ' αὐτὸ τὸ τυραννισμένον κορίτσι..... ἐγώ.... ;

Ἄλεξάνδρα Παπαδοπούλου.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΙΣ ΚΡΗΤΗΝ ΑΝΑΦΟΡΗΣ ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Εἰς τὸ καλὸ! τοῦ Ἐθνους μας Παιδὶ ἀγαπημένον, Πῆγαινε Γεώργιο ἰσὺ τὸ νησί τὸ αἵματοβρεγμένον,

Ὅπου τὸ ζῶει ἡ φωτιὰ τοῦ Τούρκου τὸ μαχαίρι
Νὰ πνεύσῃ τῆς Ἐλευθερίας τὸ μῦρομέν' ἀγέρι.
Εἰς τὰ περὶ φάρα βουρὰ τῆς Κρήτης ὑψωμένη
Ἡ γαλανὴ σημαία μας Ἐστέρα περιμένει,
Μὲ καρδιοχτύπι καὶ χαρὰ ἀνάμικτη μὲ πόνο
Τῆ μισητῆ της σύντροφο νὰ στείλῃ ἰσὺ τὴν Ἀσία,
Δύο βασιλισσες δὲν ζοῦν ποτὲ ἰσὺ τὸν ἴδιον θρόνον
Ὅστε θρησκείας δυὸ μαζῇ μὲ μιὰ ἐκκλησία.
Εἰς τίς καρδίαις τίς ἀσπλαγχνες, ποῦ ἰσὺ Χριστὸ πιστεύουν
Καὶ εἰς τὸ αἷμα τὰ πριγοῦν οἱ πόθοι μας γυρεῖον,
Δεῖξε πῶς ἡ Ἑλλάς γεννᾷ ἀκόμα παλληκάρια
Τῆς θάλασσας καὶ τῆς στερεᾶς ἀτμόσφαιρας Λιοντάρια
Κι' ὅσο χτυπᾷ ἔνας παλμὸς μέσα εἰς τὴν καρδιά τους,
Θὰ πολεμοῦνα ἀδιάκοπα γιὰ τὴν ἐλευθερίαν τους,
Πῆγαινε λεβεντόπαιδο, Ἑλληνικὸ βλαστάρη
Μὲ τίς εὐχὰς τοῦ Ἐθνους μας, μὲ τοῦ Χριστοῦ τὴ χάρι.
Νὰ φέρῃς δάφνες ἀνθηρὲς ἀπὸ τὸν Ψηλορείτη
Καὶ ἰσὺ τὸ Σεπτὸ Πατέρα σου ἐλευθέρη τὴν Κρήτη.
Ἄν εἰς Ἐσὲ Γεώργιε, δὲν ἔδωσεν ἡ Μοῖρα
Κεφῶνα λιθοκόλλητη, βασιλικὴ πορφύρα
Βάλε ξανθὸ ναντόπουλο, τῆς Δέξας τὸ στεφάνη
Ὅπου κορόνα Βασιλῆα ἰσὺ τὴ λάμψῃ δὲν τὸ φθάσει.

29/1) 1897. Μαρτίνα Κ. Φιλιππίδου.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΔΡΑΣΙΣ ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ

(Ἄρταπόκρισις)

Πρὸς τὰς ἐπιστήμας φαίνεται γενικῶς ἐστραμμένη ἡ γυναικεία ἐν Ρωσσίᾳ κίνησις. Κατὰ τὰς τελευταίας στατιστικὰς ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητριῶν τῶν γυναικείων γυμνασίων ἐδιπλασιάσθη ἤδη. Ἡ ἀνάγκη τῆς ἐκπαιδεύσεως ἤρχισε νὰ γίνεταὶ ἐπαίσθητη εἰς τὰ χωρία καὶ τοὺς λαϊκοὺς ἐν γένει κύκλους. Τὸ Κυριακὸν Σχολεῖον τοῦ Χαρκόβου, τὸ λειτουργοῦν ἐπὶ μακρὰν ἤδη σειρὰν ἐτῶν, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς κ. Ἀλτσεφσκη ἔδωκε τὴν πρώτην ὄθησιν, διὰ τοῦτο καὶ ἡ Ρωσικὴ Κυβέρνησις ἀπένευμεν ἤδη τιμητικὸν δίπλωμα εἰς τὴν ἐν λόγῳ κυρίαν διὰ τὴν ὑπὲρ τῆς λαϊκῆς ἐκπαιδεύσεως τῆς Ρωσσίας μέριμνάν της.

Αἱ γυναῖκες ἐπλημύρησαν κυριολεκτικῶς εἰς τὰ ἀκρομαθικὰ ἐπιστημονικὰ μαθήματα, τὰ διδόμενα εἰς Κίεβον, εἰς Καζάν, εἰς Χάρκοβον καὶ εἰς Ὀδησσόν. Τὰ μαθήματα ταῦτα σκοποῦν τὴν ἐπέκτασιν τῆς ἐπιστημονικῆς ἐκπαιδεύσεως, ἥτις παρείχετο μέχρι σήμερον μόνον εἰς τὰ Πανεπιστήμια. Δίδονται παρὰ τῶν καθηγητῶν τῶν Πανεπιστημίων καὶ ἔχουσιν εὐρύτατον πρόγραμμα. Κατὰ τὸ ληξάν ἔτος τὰ ἀκρομαθικὰ μαθήματα τῆς Ὀδησσοῦ ἔσχον ἐξακόσιους ἐνεήκοντα ἀκροατάς, ἐκ τῶν ὁποίων τετρακόσιοι ἐξήκοντα ἦσαν γυναῖκες καὶ διακόσιοι τριάκοντα ἄνδρες. Τὰ μαθήματα τὰ ὅποια ἠκολούθησε μεγαλήτερος ἰδίᾳ ἀριθμὸς γυναικῶν ἐν Ὀδησσῷ εἶναι ἡ φυσικὴ καὶ ἡ ἀνατομία, ἐν Κιέβῳ δὲ ἡ ψυχολογική. Ἡ ἀστρονομία, ἡ χημεία, ἡ γεωμετρία ἀριθμοῦν ἐπίσης μέγαν ἀριθμὸν μαθητριῶν, ἐν γένει δὲ εἰς τὰς φυσικομαθηματικὰς ἐπιστήμας παρατηρεῖται μεγάλη ἐπίδοσις καὶ ὑπεροχὴ τῶν μαθητριῶν ἐπὶ τῶν μαθητῶν ἐν Ρωσσίᾳ.

Κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος τῆς Αὐτο-

κρατέρας Ἀλεξάνδρου μεγάλα εὐκολία παρέχονται σήμερον εἰς τὰς ἐπιστήμας γυναικῶν. Πολλὰ κυρία, φέρουσι πτυχία ξένων Πανεπιστημίων, ἐγένοντο δεκταὶ εἰς ἐξετάσεις ἐν τοῖς ρωσικοῖς Πανεπιστημίοις πρὸς ἕμμεσον παροχὴν διπλώματος. Εἰς τιμητικὴν ἀνάμνησιν τῆς διασήμευ μαθηματικῆς Σοφίας Κοβαλέφσκη παρεχωρήθησαν ἤδη δύο ὑποτροφίαι εἰς γυναῖκας ἀκολουθούσας μαθηματικά. Εἰς τιμὴν τῆς αὐτῆς κυρίας ἰδρύθη ἐπίσης μνημεῖον, δαπάναις τοῦ νεοσυστάτου Κομιτάτου τοῦ παρέχοντος τὰ μέσα ἐπιστημονικῆς μερφώσεως τῶν γυναικῶν.

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀρχαιολογίαν αἱ γυναῖκες τῆς Ρωσσίας φαίνονται ἐπιδίδουσαι κατὰ τρόπον καταπληκτικόν. Ἡδὴ συνέδριον ἀρχαιολογικὸν συνεκλήθη ἐν Ρήγᾳ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς κομήσσης Οὐβκρόφ.

Ἄξιον ἰδιαιτέρας παρατηρήσεως εἶναι ἡ ἐπίδοσις τῶν γυναικῶν ἰατρῶν εἰς τὸν κλάδον τοῦτον καὶ ἡ εὐεργετικὴ δράσις αὐτῶν ἀπανταχοῦ τῆς Ρωσσίας. Εἰς μόνον τὸν δῆμον τῆς Πετροπόλεως ἐπὶ εἴκοσι τεσσάρων ἰατρῶν, οὓς ἡ πόλις διαθέτει ὑπὲρ τῶν ἀπόρων, αἱ δέκα τέσσαρες εἶναι γυναῖκες. Ἡδὴ ἀπὸ τῆς 29ης Ἰουνίου ἰδρύθη μεχ' ὀμπρὸς κτίριον, προωρισμένον εἰς γυναικείαν ἰατρικὴν σχολήν, τῆς ὁποίας τὰ ἐγκαίνια τελοῦνται κατ' αὐτάς. Ταῦτοχρόνως ἤρξατο ἡ οἰκοδομὴ εἰδικοῦ καταστήματος, ἐν εἶδει γυναικείου ξενωνος, εἰς τὸν ὅποιον θὰ συνδικαιτῶνται πᾶσαι αἱ φοιτήτριαι τῆς γυναικείας ταύτης ἰατρικῆς σχολῆς. Ἰδιωτικαὶ δωρεαὶ γενικιόταται συνεισφέρονται ὑπὲρ τῆς σχολῆς καὶ τοῦ οἰκοτροφείου τούτου, εἰς τὴν βιβλιοθήκην δὲ αὐτοῦ ἐκληροδότησε τέσσαρας χιλ. τόμους ὁ ἀποθνήσκων καθηγητῆς Τσουδνόφσκη καὶ πεντακοσίας ἐβδομήκοντα λίρας πρὸς ἀγορὰν βιβλίων ὁ ἰατρός Γόλδβερ.

Κόμητσα Ἰννα δὲ Καντίνα.

Η ΖΗΛΟΥΤΥΠΙΑ

Κεῖ στήν πόρτα ξαπλωμένο
Ἐνα δούτοχο σκυλί
Μὲ τὸ μάτι του σβυσμένο
Μὲ βαρετὰ τὴν κεφαλή.

Δὲν τ' ἀκοῦνε νὰ γανγίλῃ
Καὶ νὰ σατῆ τὴν οὐρὰ
Μέσα ἔξω δὲν γυρίσει
Μὲ παιγνίδια μὲ χαρὰ.

Ἐνα μῆτα τώρα ἔχει
Τὸ καῦμένο τὸ μικρὸ
Ποῦ δὲν παίζει, ποῦ δὲν τρέχει
Σὰν καὶ πρῶτα ζωηρό.

Γιατὶ βλέπει νέο φροῦτο
Στῆς κυρῆς τὴν ἀγκαλιά,
Ἄχ τί ζῶο νὰ ἴναι τοῦτο
Ποῦ τῆς παίρνει τὰ γιγιά!

Ἄχ ἐκεῖνο τ' ἀγαποῦνε
Τὸ λατρεῖ κ' ἡ κυρὰ
Ὅλοι τὸ γλυκοφιλοῦνε
Ναί, τὸ βλέπει γανερὰ.

Καὶ αὐτὸ ποῦ τοὺς λατρεῖ
Ποῦ τοὺς δίνει τὴν ψυχὴ
Καὶ γι' ἀνταμοιβὴ γυρεῖ
Μὴ ματῶ τοὺς μοναχῆ.

Δὲν γυρίζουν νὰ τὸ δοῦνε
Καὶ κανεὶς δὲν τοῦ μιλῆ
Τώρα περὶ δὲν τ' ἀγαποῦνε
Τὸ καῦμένο τὸ σκυλί.

Κι' ἂν τοῦ δίνουν τὴν τροφὴν του
Τι τὴν θέλει τὸ φτωχό;
Ἄγ' ἀγάπ' εἶν' ἡ ζωὴ του
Κι' ἔνα χὰδι μοναχό.

Ἐτσι σκέπτεται, ζηλεῖ,
Ἐχει λύπη στὴν καρδίᾳ
Θέλει αὐτὸ νὰ βασιλεύῃ
Στῆ κυρῆς του τὴν ποδί.

Τ' ἄλλο κλέφτη τὸ νομίζει
Καὶ δὲ θέλει νὰ τὸ δῆ
Μὰ πῶς εἶνε δὲ γνωρίζει
Τῆς κυρῆς του τὸ παιδί.

Μὰ μὰ ἡμέρα κεῖ κοντὰ του
Ἄχ τί ἡμέρα ἴταν αὐτὴ!
Βλέπ' ὀλόρθο τὴν κυρὰ του
Τὸ παιδί της νὰ κρατῆ.

Καὶ πετρεῖται ξαγνισμένο
Μὲ γανγίσματα γαιδρά,
Καὶ πηρὰ ἔστρελλομένο
Ἀπὸ τὴν πολλὴν χαρὰ.

Σὰν ἄθρο λουλουδάκι
Μὲ μορφή ἀνθρωπινὴ
Ἐνα ὄμορφον παιδάκι
Εἶδ' ἐμπρὸς του νὰ γυρῆ.

Ἀπὸ τότε πάει ἡ ζήλια
Καὶ ἡ πίκρα ἡ πολλὴ
Τώρα χὰδια κανεὶ χιλία
Στὸ παιδάκι τὸ σκυλί.

Κρυσταλλία Δασκαλοπούλου (Χρυσοβέργη)

ΠΡΟΣ ΑΝΙΩΣΑΝ ΚΟΡΗΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΓΝΩΣΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ Γ. ΚΛΕΜΑΝΩ

Δεσποινίς,

Τὰ γραφόμενά μου εἰς ἄρθρον τι, λέγετε, ὅτι σὰς ἐπεισαν νὰ με ἐκλέξητε σύμβουλον καὶ ἱατρὴν τῆς ψυχῆς σας. Συνεπιεία τούτου εὐπρεστέγητε νὰ μοὶ γνωρίσητε τὴν ψυχικὴν σας κατάστασιν μετ' ἐλευθερίας, ἣν σὰς δίδει ἡ ἀπόφασίς σας τοῦ νὰ μὴ μὲ γνωρίσητέ ποτε πρωτοπικῶς. Ὁ ὅρος οὗτος εἶναι ἀληθῶς ἀπαραίτητος, ἵνα καὶ ἐγὼ δυνηθῶ νὰ σὰς ἀπαντήσω μετὰ τῆς αὐτῆς εἰλικρινείας. Καὶ θὰ ἐξηγηθῶ τόσον προθυμότερον, ὅσον τὸ κακὸν ὑφ' οὗ πάσχετε εἶναι κοινὸν εἰς πολλὰς καὶ πολλοὺς ἐξ ἐκείνων, οἵτινες ὡς ὑμεῖς ἔχουν τὴν δυστυχίαν νὰ σκέπτονται πολὺ καὶ νὰ αἰσθάνωνται ὀλίγον.

Μοὶ λέγετε ὅτι εἴσθε τριακοντοῦτις καὶ ὅτι χωρὶς νὰ εἴσθε ὠραία, εἴσθε ἀρκετὰ εὐχάριστος. Παρὰδέχομαι μάλιστα ὅτι εἴσθε καὶ ἄσχημος, διὰ νὰ ἀπλοποιήσωμεν τὸ πρόβλημα. Ἐχετε ἀρκετὴν περιουσίαν, ζῆτε μετὰ τῆς γραίας μητρὸς σας, τὴν ὁποίαν ὑπεραγαπᾶτε, ἀναγιώσκετε πολὺ, πηγαίνετε εἰς τὸ θέατρον καὶ εἰς τὸν κόσμον ὅπου κύριοι, καθὼς πρέπει, σὰς περιποιῶνται διὰ τὰ χρήματά σας, ἐνδύεσθε εἰς τὰ ραφεῖα τῆς οδοῦ de la Paix καὶ πηγαίνετε εἰς τὸ δάσος ὅπου ἀνιάτε θνασσίμως.

Οὐδὲν κοινότερον ὄλων τούτων. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μὲ ἐκπλήττει εἶναι ὅτι τὰ θύματα τῆς ζηλευτῆς αὐτῆς κατηγορίας σκέπτονται νὰ κάμουν παράπονα καὶ νὰ ζητοῦν τρόπον νὰ ζήσουν δι' ἄλλων ἀπολαύσεων. Ἡ μεταβολὴ αὕτη δὲν μοὶ φαίνεται κατορθωτὴ καὶ κατὰ τὴν συνήθη πορείαν τῶν πραγμάτων ὑπάρχει πιθανότης ὅτι θὰ νυμφευθῆτε κάποιον ἐξηγνημένον κύριον τοῦ κόσμου, ὅστις θὰ σὰς προξενήσῃ νέαν σειρὰν ἀνιῶν, νέας ἀπογοητεύσεις καὶ ὅταν ἀπηλιτισμένη θὰ ριφθῆτε εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας, τῆς πλουτουσίας διὰ τῶν ἀφιερωμάτων σας, θὰ τελειώσητε κατὰ τρόπον ἄγιον πείθουσα τὴν ἐνορίαν σας, ὅτι μετανοεῖτε δι' ἀμαρτήματα, τὰ ὁποῖα οὐδέποτε διεπράξατε.

Τὸ τέλος τοῦτο ἔχει τὴν χάριν του, δὲν πρέπει νὰ σὰς τὸ ἀποκρύψω. Θὰ λάβητε ἄνευ κλονισμῶν, ἄνευ τραγικῶν συγκινήσεων ποικίλλουσα τὴν ἀνωφελεῖ ὑπαρξίν σας μὲ πράξεις κοινωνικοῦ αὐτομακτισμοῦ, ἀκολουθοῦσα τὸν δρόμον, ὃν Γάλλοι τῆς τάξεώς σας ἠκολούθησαν ἤδη καὶ ἀπολαύουσα τοῦ σεβασμοῦ ὄλων ἐκείνων μὲ τοὺς ὁποίους ἀνιάτε καὶ οἱ ὁποῖοι ἀνιῶνται πλησίον σας. Ἰδοὺ τί σὰς φοβίζει. Θέλετε νὰ ζήσετε ἀφ' ἐκείνης, μὲ πρόγραμμα ἰδίως δράσεως; Δὲν σὰς λείπει ἡ τὸ αἴτιον, ἡ ὄψις καὶ αὐτὸ ζητεῖτε.

Τὸ ζήτημα εἶναι νὰ ἴδωμεν, ἐὰν ὅταν σὰς δοθῇ τὸ ζητούμενον ἐλαττήριον θὰ δύνασθε νὰ κάμητε χρῆσιν αὐτοῦ. Ἐν τῇ κοινωνίᾳ πάντες οἱ ἀφιέμενοι εἰς τὴν συνήθη τῶν πραγμάτων φορὰν ἀποκτῶσιν ἀκόπως τὴν ἀρνητικὴν ἐκείνην εὐτυχίαν, ἣν ὁ κόσμος δύναται νὰ δώσῃ. Ἐὰν αἱ ἀπολαύσεις αὗται δὲν σὰς ἀρκοῦν, πρὶν νὰ τὰς ἀφήσητε, μάθετε ὅτι διὰ τοὺς ἄλλους ἡ ζωὴ εἶναι συνεχῆς ἀγών, εἶναι πάλη, εἶναι ἀγωνία. Τί θὰ ἐλέγετε, ἐὰν συνέβαινε νὰ ἀναγνωρίσητε, ὅτι ἐκεῖνο ὅπερ σὰς λείπει μέχρι σήμερον εἶναι ἡ δύναμις νὰ πάσχετε.

Ὅστε δὲν στερεῖσθε τοῦ μεγάλου αἰσθημάτος τῆς ἀγάπης— ἡ ὁποία πληροῖ τὴν καρδίαν παντὸς ἀνθρώπου—διότι εἴσθε ἄσχημος, ἀλλὰ σὰς λείπει ἡ αὐταπάρνησις, ὁ πρῶτος παράγων τῆς ἀγάπης. Ἡ μέριμνά σας τοῦ νὰ ἀσχολήσῃτε ἀποκλειστικῶς εἰς θεραπείαν καὶ μέριμναν τοῦ ἀτόμου σας, νὰ φυλάσσητε τὰ αἰσθημάτά σας δι' ἐκείνην εἶναι ἡ αἰτία τῆς ἀνίας, ἣτις σὰς καταβιβρώσκει.

Σὰς λυποῦμαι.

Ἐπάρχει φάρμακον διὰ τὸ νόσημα τοῦτο: Ναί, βεβαίως. Ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ νὰ τὸ ἀναγνωρίσῃ τις. Ἀρκεῖ νὰ ἔχητε τὴν ἀναγκαίαν θέλησιν, ἵνα δοκιμάσητε καὶ τὴν ἐπιμονὴν νὰ ἀνθίστασθε εἰς τὰς ἀπαγοητεύσεις. Γνωρίζετε τὴν ζωὴν, διότι, λέγετε, ἀνεγνώσατε πολλὰ. Ὁ Σκίσπηρ καὶ ὁ Γκαῖτε τοὺς ὁποίους μοὶ ἀναφέρετε εἶναι ἰδίως ἄξιοι λόγου διὰ τὴν βαθεῖαν παρατηρητικότητά των.

Ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ νὰ τοὺς ἀναγινώσκῃ τις, πρέπει καὶ νὰ τοὺς αἰσθάνεται, νὰ πάσχη μετ' αὐτῶν, νὰ εἶνε εἶναι ἐπιδεδεκτός τῶν συγκινήσεων, τῶν ὁποίων ὑμεῖς φαίνεσθε ἀνεπίδεκτος. Διὰ νὰ μὴ ἀνιάτε, δεσποινίς, εἶναι ἀπαραίτητον νὰ ἀγαπᾶτε κάτι, νὰ λησμονήσητε ὀλίγον ἐαυτήν, νὰ συμπαθήσητε, νὰ συμπονέσητέ τινα. Εἶναι καὶ αὐτὸς εἰς τρόπον νὰ ἀγαπᾷ τις.

Τότε θὰ αἰσθανθῆτε τὴν ζωὴν, θὰ ἀπολαύσητε τὸ καλὸν τὸ ὁποῖον πράττετε ὑπὲρ τῶν ἄλλων καὶ τὸ μέγα θαῦμα τῆς χάριτος, τῆς ψυχικῆς εὐχαριστήσεως, τὴν ὁποίαν τόσον φαίνεσθε ὅτι ποθῆτε, θὰ τελεσθῇ. Θὰ ἀπαντήσητε ἴσως ἀχαριστίαν, ἴσως προδοσίαν, ἀλλὰ δὲν θὰ ἀπογοητευθῆτε, διότι θὰ ἀντλήσητε τὴν χαρὰν ἐκ τῆς συνειδήσεως τῶν καλῶν σας πράξεων, καὶ δὲν θὰ μεταμεληθῆτε, διότι ἀπωλέσατε τὴν ἐγωῖστὴν εὐτυχίαν, τὴν χωρὶς πικρίας καὶ χωρὶς χαράς, εἰς ἣν ὀφείλετε τὴν ἀνίαν σας τῆς σήμερον.

Ἡδυνάμην, δεσποινίς, ἀντὶ νὰ σὰς εἶπω ὅλα αὐτὰ, νὰ περιορισθῶ εἰς τὰς ἐξῆς λέξεις: Πῶς ἀνιάτε, εὐρίσκετε τὴν ζωὴν μισητήν, διότι σὰς λείπει ἡ εὐγενῆς χρῆσις αὐτῆς. Ἀνοίξατε τοὺς ὀφθαλμούς, ἴδενε γύρω σας, συγκρίνατε, ἐὰν τολμάτε. Καὶ ὅταν θὰ ἴδῃτε τὸν πόνον καὶ τὴν δυστυχίαν καὶ ὅταν συναισθανθῆτε, ὅτι δύνασθε νὰ παράσχητε τὴν συνδρομὴν σας, εἶπετέ μου, ἐὰν θὰ ἔχητε τὸ θάρρος νὰ ἐρωτᾶτε: Τί νὰ κάμω, διὰ νὰ μὴν ἀνιῶ.

Δεσποινίς, σὰς εὐχομαι, ἀποχαιρετῶν σας, νὰ ὑποβληθῆτε ἔστω καὶ δι' ὀλίγον εἰς τὴν δοκιμασίαν τοῦ πόνου, διὰ νὰ ἐξοικειωθῆτε οὕτω νὰ πονῆτε τοὺς ἄλλους. Φαίνεται ὅτι ἡ εὐκαίρια αὕτη σὰς ἔλειψε μέχρι σήμερον. Ὑπομονή! Τὸ μέλλον ἴσως θὰ σὰς ἀποζημιώσῃ.

(Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ)

Ἀθηνᾶ Σιγανοῦ.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΙΣΤΩΝ

Τὰ μαθήματα τῶν νοσοκόμων ἀπὸ αὐρίου θὰ γίνωνται καθ' ἐκάστην διὰ τὰς προοριζομένας νὰ μεταβῶσιν εἰς τὰ σύνορα. Ἡ Α. Β. Ὑψηλότης ἡ ἡγεμονίς Σοφία, ἣτις παρευρέθη εἰς τὸ μάθημα τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς, συνεχάρη τὴν δα Κλαποθάκη ἔφορον τοῦ τμήματος καὶ τὰς δας Βασιλειάδου, Ἀνωσιάνδου καὶ Κατσιγγίγγα φοιτητριάς τῆς ἱατρικῆς, ὡς καὶ

τὰς κ. κ. βοηθοὺς τῶν διὰ τὴν ἐπιτυχιστάτην τῶν μαθημάτων πορείαν καὶ νύχαριστήθῃ μεγάλως μαθοῦσα ὅτι ἀπὸ αὐρίου θὰ δοθῶν καὶ ἔκτακτα μαθήματα πρὸς ταχυτέραν προετοιμασίαν τῶν προοριζομένων διὰ τὰ σύνορα Αἰ μέχρι τοῦδε ἐγγραφεῖσιν διὰ τὰ σύνορα ἀνέρχονται εἰς εἴκοσι, ἐνῶ διὰ τὰς ἐθῶ ἀνάγκας τῶν νοσοκομείων ἐν καιρῷ πολέμου ὑπολείπονται ἐξήκοντα. Παρκαλοῦνται αἱ ἔχουσαι τὸ θάρρος καὶ τὸν πατριωτισμὸν νὰ μετάρχωσι τῆς τιμῆς νὰ συνοδευοῦσι τὸ κινητὸν νοσοκομεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Τμήματος εἰς τὰ σύνορα ὡς νοσοκόμοι, νὰ προσέλθωσιν, αὐρίου, ἵνα ἀκροσθῶσι τακτικῶς τὰ ἀπαραίτητως ἀπαιτούμενα πρακτικὰ μαθήματα. Ὁρα ἐγγραφῆς 3—4 μ. μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἐταιρίας τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ.

Ἐπίσης ἡ ὑπὸ τὴν Ἐφορείαν τῆς κ Αἰκατερίνης Λασκαρίδου ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐθνικοῦ Τμήματος πρὸς παροχὴν ἐργασίας ἀρχεται τῶν ἐργασιῶν τῆς ἀπὸ αὐρίου εἰς τὴν ἐπὶ τῆς πλατείας Νέου Θεάτρου οἰκίαν Κολιζήτσου παρὰ τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ Στέμματος. Ἡ κ. Αἰκ. Λασκαρίδου διὰ τῶν συντόνων ἐνεργειῶν τῆς κατώρως νὰ προμηθευθῇ τὸ ράψιμον τῶν ἐνδυμάτων καὶ ἀσπρορούχων τοῦ στρατοῦ. Παρκαλοῦνται λοιπὸν ὄλοι αἱ πρόσφυγες, αἱ ἐπιθυμοῦσαι νὰ ἐργασθῶσι, νὰ προσέλθωσιν εἰς τὴν ἄνω διεύθυνσιν, ὡς καὶ αἱ ἐπιθυμοῦσαι νὰ λάβωσιν ἐργασίαν κατ' οἶκον.

ΤΟ ΕΚ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΚΑΛΟΝ

Ὅτε κατὰ πρῶτον τὸ ζήτημα τῶν γυναικείων συλλόγων ἐρίφηται εἰς τὸ μέσον, πολλαχόθεν ἠκούσθησαν ἀντιρρήσεις. καὶ πολλὰ ἐλέχθησαν, ὑποστηρίζοντα ὅτι αἱ τοιαῦται διοργανώσεις θὰ ἀπέσπων τὴν προτοχὴν τῆς γυναικὸς ἀπὸ τῶν οἰκικῶν αὐτῆς καθηκόντων καὶ θὰ συνετέλουσιν ὄντως εἰς τὴν καταστροφὴν τοῦ οἰκικοῦ βίου, ὁ ὅτι ο; ἐπὶ γενεᾷ ὄλας,

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

Η ΕΒΣΜΟΛΟΓΗΣΙΣ ΤΗΣ ΜΑΤΘΙΛΛΗΣ

Ἦτο ἐβδόμη περίπου ἔσπερινή ὥρα τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου τὴν πρῶτην φορὰν καθ' ἣν εἶδον τὸν Ροβέρτον Βάλ. Καθημένη μετὰ τῆς ἐξαδέλφης μου πρὸ τοῦ παραθύρου, ἐβλέπομεν μετ' ἀνοπμονῆσας τὴν χιόνα, ἣτις πίπτουσα ἄνευ θορύβου ἐκάλυπτε τὴν αὐλὴν τοῦ μεγάρου.

Ἦμην τότε ἡλικίας εἴκοσι καὶ δύο ἐτῶν, ἡ δὲ Λουίζα δέκα ἐπτὰ ἐφόρει—μοὶ φαίνεται ὅτι τὴν βλέπω ἀκόμη—μεταξὶν ἐσθῆτα ἀνοικτοῦ ρόδου· οἱ ἀθροὶ αὐτῆς ὄμοι καὶ ἡ ὠραία ξανθὴ κεφαλὴ προσέβαλλον ἐκ τῆς ἐσθῆτος ταύτης ὡς λευκὸς κρίνος ἐν μέσῳ δεσμίδος ῥόδων. Ἦτο θελακτικωτάτη καὶ τῆς τὸ ἔλεγον· ἐκείνη δὲ γελοῖα ἔσπευδε, θεωροῦσα ἐαυτήν ἐν τῷ κατόπτρῳ, ἀκολούθως δ' ἐπανερχομένη ἐστῆριζε τὸ πρόσωπον ἐπὶ τῆς ὕλης τοῦ παραθύρου, λέγουσα μετὰ στεναγμοῦ ἀδὲν θὰ ἔλθῃ. Τότε δ' ἐγὼ, διὰ νὰ διακεδάσω τὴν μελαγχολίαν τῆς, τῇ ὠμίλῳ περὶ τῆς εὐτυχίας, ἣτις τὴν ἀνέμενε, περὶ τῶν ἐνδυματιῶν τῆς καὶ περὶ τῆς εὐαρέστου ζωῆς, ἣν θὰ διῆγε μετὰ τὸν γάμον τῆς· ἀλλ' ἐκείνη μόλις μὲ ἤκουεν.

—Ἐὰν δὲν μ' ἀγαπᾷ! ἔλεγε· σκέφθητε λοιπὸν Ματθίλδην, εἴμεθα σχεδὸν νυμφευμένοι καὶ ἐν τούτοις δὲν γνωρίζομεθα.

ἐθεωρήθη ὡς ὁ φύλαξ τῶν συμφερόντων καὶ τῆς ἀνωτάτης ἡθικῆς τοῦ Ἔθνους.

Ἄλλ' ὅτι αἱ προφητεῖαι ἐκεῖνοι πολὺ ἀπέχον τῆς πραγματικότητος ἀποδεικνύεται νῦν ἐκ τῆς βελτιώσεως τῆς παρατηρουμένης ἤδη εἰς τὴν κατάστασιν πολλῶν οἰκογενειῶν, ἐκ τοῦ ἐνδιαφέροντος, τὸ ὁποῖον αἱ νεάνιδες λαμβάνουσιν ὑπὲρ τῶν δημοσίων συμφερόντων, ἐκ τῶν πρὸς ἀμοιβαίαν διανοητικὴν μέρψωσιν συσταθειῶν ἐταιριῶν, καὶ ἐκ τῶν διαφορῶν φιλανθρωπικῶν διοργανώσεων, καθ' ἃς αἱ νεάνιδες ἐρχονται εἰς ἐπικοινωνίαν πρὸς κυρίας ἀνωτέρας ἡλικίας· πρᾶγμα τὸ ὁποῖον πάντοτε ἄριστον ἀποτέλεσμα ἐπιφέρει.

Ἐπὲλπιον ἀληθῶς ἔργον ἐπεχειρήσων αἱ ἐταιρεῖαι καὶ οἱ σύλλογοι, διδάξαντες τὰς νεάνιδας τὸ ὠραῖον τῆς διοργανώσεως ἔργον καὶ τὴν δύναμιν τὴν ἐνυπάρχουσαν ἐν τῇ διοργανισμένῃ ἐνεργείᾳ. Ἡ ἀρίστη τῶν γυναικῶν εἶνε ἐκείνη, ἣτις, ὅσον τὸ δυνατὸν τελειότερον δύναται νὰ ἐκτελέσῃ τὰ πολυποικίλα ἐν τῷ βίῳ καθήκοντά της. Βεβαίως, ἡ δύναμις τῆς διοργανώσεως, τὴν ὁποίαν ἐν τῷ συλλόγῳ ἀποκτᾷ αὕτη, χρησιμοποιεῖται βραδύτερον κάλλιστα ἐν τῇ οἰκογένειᾳ. Καὶ ἡ γυνή, ἣτις ἐν συναθροίσει δύναται νὰ ἐπιβάλῃ τὴν τάξιν, νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν ἀρμονίαν καὶ νὰ φέρῃ εἰς πέρας ἐργασίαν, ἀρχαμένην κανονικῶς καὶ ἀποτελεσματικῶς, δύναται νὰ χρησιμοποιήσῃ τὰ προσόντα ταῦτα καὶ ἐν τῇ ἰδίᾳ οἰκίᾳ· ὅταν γείνη οἰκοδέσποινα· διότι τὸ ἄγρυπνον, ἡ περιληπτικότης καὶ ἡ ἐκτελεστικὴ δύναμις, τὰς ὁποίας οὕτως ἀπέκτησεν, ἀναμφισβητήτως, θὰ βοηθήσωσιν αὐτὴν εἰς τὴν διοίκησιν τῶν ὑπηρετῶν καὶ εἰς τὴν τακτοποίησιν τῶν ποικίλων συμφερόντων, ἅτινα περιστοιχίζουσι καλῶς κατολισμένον οἶκον.

Μέγας ἀριθμὸς τῶν συλλόγων τούτων ἀσχολεῖται εἰς ἐκπαιδευτικὰ ζητήματα. Ἡ ἀμάθεια γενεᾶ τὴν ἀνικανότητα ὅταν αἱ νοήμονες γυναῖκες αἱ διοργανίζουσαι τοὺς συλλόγους τοῦτους, ἀδινκόπως ἐργάζονται ὅπως ἡ νέα τοῦ Ἔθνους γε-

— Παρευθὺς δὲ σκιρτήσασα ἐφώνησεν: Ἰδοὺ αὐτὸς, εἶναι ὁ Ροβέρτος!

Πράγματι τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἡ αἴλειος θύρα βρέους ἠνοήθη μία ἄμαξα εἰσελθοῦσα ἔστη πρὸ τῆς κλίμακος, ἀκριβῶς κάτωθεν τοῦ παραθύρου μας· ἀνθρώπος τις κατήλθεν ἐξ αὐτῆς ταχέως, ἀλλ' ἡ σκιά, ἣτις ἐστέγαζε τὴν κλίμακα, μᾶς ἠμπόδιζε νὰ τὸν ἴδωμεν. Αἰφνιδίᾳ λάμψις ἐφώτισε τὸ συνήθως ὠχρὸν πρόσωπον τῆς Λουίζης.

— Δὲν τολμῶ νὰ καταβῶ, ἐπιθύρισε συγκεινημένη· εἶναι τὸ πρῶτόν μου ἐκεῖ εἰς τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου, τὸν ὁποῖον ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἴδω κατὰ πρόσωπον.

— Τί φοβεῖσαι; τῇ ἀπήνησεν· μὴ δὲν εἶται ἐλευθερά; Ἐν τούτοις ἔτρεμον, ὅπως καὶ ἐκείνη.

Τὸ συνοικεῖσιον τοῦτο τῆς Λουίζης καὶ τοῦ Ροβέρτου Βάλ, ἀποφασισμένον πρὸ τῶσδε χρόνου καὶ ἡμιαγγεθὲν εἰς ὄλους τοὺς φίλους μας, ἦτο δι' ἐμὲ γεγονός τετελεσμένον, καὶ ἐν τούτοις ἡ Λουίζα καὶ ὁ Ροβέρτος οὐδέποτε εἶδον ἀλλήλους. Οἱ πατέρες τῶν παιδιῶν φίλοι καὶ ἐνωθέντες ἐξ ἀρχῆς τοῦ σταδίου τῶν εἶχον ὁμοῦ ἀρχίσει τὴν περιουσίαν των. Βραδύτερον ἐξ αἰτίας ἀτυχημάτων τινῶν ἐχωρίσθησαν χωρὶς ἡ φιλία των νὰ ἐλαττωθῇ. Ὁ κ. Βάλ εἶχεν ἐγκατασταθῆ εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην μετὰ τοῦ υἱοῦ του ἔχοντος τότε ἡλικίαν τεσσάρων ἐτῶν.

Ὁ θεὸς μου ἔμεινεν ἐν Γαλλίᾳ καὶ μὲ ὄλην τὴν μεγάλην ἀπόστασιν εἰς πολλὰς περιστάσεις τῷ ἐχρησίμευσε· τινὲς μάλιστα τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων δὲν ἐλησμονήθησαν. Ἡ γέννησις τῆς Λουίζης, ἣτις ἦτο ὀλεθρία εἰς τὴν ζωὴν τῆς μητρὸς τῆς, ἐδημιούργησε, μεταξὺ τοῦ θεοῦ μου καὶ τοῦ κ. Βάλ, ἐπίσης χήρου πρὸ τινῶν ἐτῶν,

νεὰ ἐξέλθη τοῦ ἐπικρατοῦντος σκοτούς. Ὅταν ἄπαξ προσελκυσθῇ ἢ διάνοια νεανίδος τινος ἐπὶ χρησίμου τινός μελέτης, ὅταν ἢ προσοχὴ τῆς προσηλωθῆ, ἔστω καὶ προσωρινῶς μόνον, εἷς τι πρακτικὸν καὶ χρήσιμον, ἤδη τὸ πρῶτον πρὸς τὴν μόρφωσιν βῆμα ἔγινε· καὶ μεταξὺ τῶν πολιτισμοτέρων καὶ σπουδαιοτέρων μέσων πρὸς ἀπόκτησιν τῆς ἐπιθυμητῆς διανοητικῆς μορφώσεως, ὁ σύλλογος ἢ ἡ ἐταιρεία κατέχει πρωτίστην θέσιν. Τὰ μέλη αὐτοῦ ανταλλάσσουν ἰδέας, ἀναγινώσκουν διατριβάς, καὶ ἀκούουν ἀγορεύσεις, εἰδημόνων προσώπων, τῶν ὁποίων κύριον ἔργον εἶναι ἢ ἐκπαίδευσις.

Διὰ τῆς ἐπανειλημμένης διανοητικῆς ἀσκήσεως, νέαι σκέψεις προβάλλουσι, καὶ ἀναπτύσσονται εἰς σχέδια πρὸς βελτίωσιν τῆς ἀνθρωπότητος. Τοῦτο εἶναι χρησιμώτατον καὶ σπουδαιώτατον διὰ τὴν νέαν γενεάν.

Ἐκεῖνος ὅστις δημιουργεῖ βελτίωσιν καταστάσεως εἰς τινὰ κοινότητα, παρέχει διαρκῆς εὐεργέτημα εἰς τὴν ἀνθρωπότητα σύμπασαν· διότι, ἄπαξ γενόμενόν τι, εὐκολώτερον εἶναι νὰ ἐπαναληφθῇ ἢ συχνὴ ἐπανάληψις ἐπιφέρει τὴν συνήθειαν, τὸ παράδειγμα ἐξαπλοῦται εἰς γειτονευσάσας κοινότητας καὶ πόλεις καὶ ὄντως ἐξ αὐτοῦ ὅλως νέαι καταστάσεις πραγμάτων ἐκπηγάζει.

(Ἐκ τοῦ Ἀγγλικῆ)

Μπέσση Μάσσονος.

ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

Ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης ἡ Βασίλισσα δρ. 8,500. Ἡ ἐνταῦθα Γερμανικὴ Παροικία δρ. 2,200. Ἀνώνυμος διὰ τοῦ κ. Δέφνερ δρ. 300. Ἡ κ. Πολύμνια Καμάρα δρ. 215. Ἡ ἐνούσιωδης ἐν Ἑλβετίᾳ Ἑλληνίς κ. Μ. Πινέλη δρ. 300. Ἡ κ. Ἀλεξανδρίνα Παπούδωφ δρ. 50. Ἡ κ. Ἀγγελικὴ Κουντουριώτου δρ. 100. Τὸ Γραφεῖον τοῦ σιδησοδρόμου Πελοποννήσου διὰ τῆς κ. Θεοδώρας Λάμπρου δρ. 80. Ἡ Κα Ε. Κόκκου δρ. 40. Ἡ Κα Χαρίκλεια Παπασπουροπούλου δρ. 35. Ἡ Κα Γ. Κούππα 16 ὑποκάμισα. Ἀνώνυμος κυρίαί διάφορα ἐνδύματα.

νέον ἰσχυρὸν καὶ θλιβερόν δεσμόν. Ἡ μικρὰ ὄρφανὴ ὑπῆρξεν, ἀπὸ τὴν πρῶτην τῆς γεννήσεώς της ἡμέραν, κατὰ τὴν σκέψιν τῶν δύο τούτων ἀνδρῶν, ἢ προωρισμένη σύζυγος τοῦ Ροβέρτου, καὶ ὁ γάμος οὗτος, ὅστις θὰ ἦγωνεν εἰς μίαν οἰκογένειαν τὰς δύο ταύτας ὑπάρξεις, ἐξ ἴσου δοκιμασθείσας, ἀπέβη τὸ ὄνειρόν των καὶ ὁ μόνος σκοπὸς τῶν συμπαθειῶν των. Ἡ Λουίζα καὶ ὁ Ροβέρτος ἔμαθον νὰ ἀγαπῶνται εὐθὺς ὡς ἔμαθον νὰ ζῶσι.

Σπουδαῖαι ὑποθέσεις, ἀπασχολοῦσαι πάντοτε τὸν κ. Βάλ, ἐκράτουν αὐτὸν μακρὰν τῆς Γαλλίας ἐπὶ σειρὰν μακρῶν ἐτῶν καὶ ὁπότε τέλος ἐνόησεν ἑαυτὸν ἐλεύθερον πρὸς ἀναχώρησιν, αἴφνης ἔ θάνατος τὸν κατέλαθεν· ὁ δὲ Ροβέρτος, ἠναγκασμένος ν' ἀντιμετωπίσῃ τὰς δυσκολίας τῆς βαρείας ταύτης διαδοχῆς, ὑπερσεύθη νὰ μείνῃ ἀρκετοῦς ἔτι μῆνας μόνον ἐν Νέα Ὑόρκη, ἀλλὰ δὲν ἐλησμόνει τὸν τελευταῖον πόθον τοῦ πατρὸς του· καὶ ὅταν τὰ κωλύματα ἐξωμαλύνθησαν, ἢ πρώτη σκέψις του ἦτο διὰ τὴν Γαλίαν, πρὸς τὴν νεαρὰν μνηστῆν του διὰ τὴν νέαν οἰκογένειαν, ἣτις τὸν ἀνέμενον ἀνυπομόνων. Ἡ Λουίζα, συνειθισάσα νὰ ἀκούῃ καθ' ἑκάστην νὰ ὁμιλῶσι περὶ τοῦ Ροβέρτου, προσεκλήθη ἀσυναισθῆτως αὐτῶ διὰ δεσμῶν τῶσαν ἰσχυρῶν ὥστε θὰ ἠσθάνετο ἑαυτὴν δυστυχῆ καὶ ἀπεστερημένην τῆς εὐτυχίας της, ἐὰν αἴφνης τῇ ἀνήγγελλον ὅτι τὸ συνοικέσιον τοῦτο ἦτο ἀδύνατον. Καὶ ἐν τούτοις αἰφνιδίᾳ ἀγωνία κατέλαθεν αὐτήν, καθ' ἣν στιγμὴν ἐπρόκειτο νὰ ἴδῃ τὸν Ροβέρτον. Ὁ νέος οὗτος ἀνὴρ, τὸν ὁποῖον ἐν τὸς ὀλίγου θὰ ἔβλεπεν, ἦτο ἄρα γε τοιοῦτος, ὁποῖον τὸν εἶχεν ὄνειροπολήσει; Ἦτο ἄρα γε ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ἡγάπα πρὸ τόσου χρόνου μετὰ τῆς ἐμπιστοσύνης; Εἶναι ἀληθές ὅτι ἦτο εἰσέτι ἐλευθέρα ἀλλὰ τῆς ἐλευθερίας ταύτης θὰ ἠδύνατο νὰ κάμῃ χρῆσιν; Ἐὰ εἶχε

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Καν Α. Φ. Μ. Κεφαλληνία. Χρήμ., ἐλήφθ' νέα συνδρομ. εἰς Ἱστορίαν Γυναικῶν ἐνεργετῆ πολλὰς εὐχαριστίας. — Καν Ρ. Δ. Ν. Ζάκνιθον. Συνδρομητρία εἰς Ἱστορίαν ἐνεργετῆς χρήματα ἐλήφθησαν· εὐχαριστοῦμεν. — Καν Α. Γ. Λευκάδα. Συνδρομαὶ ἐφημερίδος καὶ Ἱστορίας ἐλήφθησαν· πολλὰς εὐχαριστίας. — Καν Ε. Κ. Μ. Κεφαλληνία. Ἐλήφθησαν· ἀπεύρους εὐχαριστίας δι' ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῶν ἔργων μου. — Καν Α. Κ. Ἀγῶ. Ἐπιστολὴ μετὰ χρημάτων ἐλήφθη· εὐχαριστοῦμεν· συνεμορφώθημεν ὀδηγίαις σας. — Κον Β. Δ. Βεράτιον. Συνδρομαὶ ἀμφοτέρων ἐλήφθησαν· εὐχριστῶς ζητούμενα φύλλα ἐστάλησαν. — Δα Μ. Π. Λάρισα. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Καὶ Χ. χρήματα ἐλήφθησαν· δώσατε ἀπόδειξιν Κ. Γ. ἐπίσης ἐπλήρωσε ἐνταῦθα· ὅταν ἔχω ὀλίγον καιρὸν θὰ σας γράψω. — Κας κ. Π. Β. Κέρκυραν, Κ. Σ. Νῆαν Μιζέλαν, Ε. Δ. Κ. Ἀμφισσαν, χρήματα ἐλήφθησαν· εὐχαριστοῦμεν.

ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑΣ ΜΑΣ

Παρακαλοῦμεν θερμῶς τὰς ἀπανταχοῦ κ. κ. ἀναγνωστρίας καὶ ἀνταποκριτριάς μας τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» ὅσαι εὐηρεστήθησαν νὰ καταρτίσουν κλάδους τῆς Ἐνώσεως πρὸς συλλογὴν ἐράνων διὰ τοὺς πρόσφυγας, νὰ σπεύσωσιν εἰς ἀποστολὴν τῶν εἰδῶν, ἅτινα συλλέγουν, διότι αἱ ἀνάγκαι τῶν προσφύγων εἶναι ἐπιγευσταί. Παρακαλοῦμεν ἐπίσης νὰ συγχωρηθῇ ἢ κατ' αὐτὰς ὀλίγον ἀτακτος ἀποστολὴ τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» καὶ ἡ ἐπὶ μίαν Κυριακὴν ἐμπειδισθεῖσα ἐκδοσίς της, διότι ἐνεκα τῶν Κρητικῶν καὶ τῆς διοργανώσεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Τμήματος τῆς Ἐνώσεως τῶν Ἑλληνίδων ἢ διευθύντρια τῆς «Ἐφημ. τῶν Κυριῶν» εἶναι ὑπέροπτε ἄλλοτε ἀπασχολημένη.

ΤΣΟΚΟΛΑΤΑ ΠΑΥΛΙΔΟΥ

Ἡ Παγκοσμίου φήμης τσοκολάτα Παυλίδου εἶναι τὸ λεπτότερον καὶ ἠδύτερον πρόγευμα, ἀνωτέρα ἀσυγκρίτως τοῦ καφέ ὡς μὴ βλάπτουσα ποσῶς τὰ νεῦρα, ἀλλ' ἀπεναντίας δυναμόνουσα ταῦτα. Εἶναι ἢ δυναμικωτέρα καὶ θρεπτικωτέρα τροφή ὡς περιέχουσα ἐν μεγάλῃ ἀναλογίᾳ πάντα τὰ πρὸς θρέψιν ἀπαιτούμενα συστατικὰ.

Πωλεῖται ἀντὶ 5 δραγ. ἢ ὀκτὴ ἢ δὲ βανίλλιας δρ. 6.60 καὶ ἐκάστη ὀκτὴ ἀρκεῖ διὰ τριάντα καὶ πλέον μεγάλα προγεύματα.

πραγματικῶς τὴν δύναμιν νάπαρηθῇ διὰ μιᾶς τὰς σκέψεις καὶ τὰς ἐλπίδας της, αἵτινες ἀπετέλουν αὐτὸ τὸ νῆμα τῆς ζωῆς της; (Ἡθῆνετο συγκεχυμένως καθὼς καὶ ἐγώ, ὅτι τὸ πεπρωμένον της εἶχε διαφύγει τὴν ἀγνοίαν της καὶ ὅτι ἦτο πολὺ ἄργα διὰ νὰ ἀποπειραθῇ νὰ τὸ ἀναλάβῃ.

Τὴν ἡγάπων τρυφερῶς. Πρὸ δέκα περίπου χρόνων, ἀπ' ἡμέρας ὄρφανὴν καὶ πτωχὴν μετ' ἀνέλαθεν ἀπὸ οἶκτον ὁ θεὸς μου, ἐζῶμεν ὡς δύο ἀδελφαί. Οὐδεμία σκέψις τῆς Λουίζης μοὶ ἦτο ξένη καὶ ἡ καρδιά μου ἔπαλλεν ἐκ τῆς ἰδίας συγκινήσεως μετ' ἐκείνης. Τὰ βλέμματά μας ἀφῶνος συντητήθησαν.

— Ἐμπρός, εἶπε, τέλος, κάλλιον παρευθὺς ἢ βραδύτερον καὶ λαβοῦσά με ἐκ τῆς χειρὸς κατήλθομεν βραδέως. Ἀλλὰ πρὸ τοῦ οὐδοῦ τῆς μικρᾶς αἰθούσης, ἔνθα ἦσαν συνηθρισμένοι τινὲς τῶν συγγενῶν καὶ ἀρχαίων φίλων, ἔστη διττάζουσα· πλὴν ἐγὼ ἀπομακρύνουσα τὰ παραπετάσματα τῆς θύρας, τὴν ὦθησα ἐλαφρῶς πρὸς τὰ ἔμπρός.

Ὁ Ροβέρτος Βάλ ἦτο πρὸ ἡμῶν ὄρθιος εἰς τὴν γωνίαν τῆς ἐστίας καὶ ὀλίγον κεκλιμένος πρὸς τὸν θεῖόν μου· ἐκ πρώτης ὄψεως δὲν μοὶ ἐφάνη οὐδόλως ὠραῖος· ἀλλ' ἡ ἀνώμαλος ἐκείνη μορφή πλαισιουμένη μετὰ κόμην πυκνὴν καὶ βοστρυχωτὴν ἦτο προσωποποίησις τῆς ἰσχύος καὶ τῆς θελήσεως. Ὁ θεὸς μου τὸν ἐπαρουσίασεν εἰς τὴν θυγατέρα του καὶ οἱ τρεῖς ἤρχισαν νὰ συνομιλῶσιν.

Καθ' ὄλον τὸ πρῶτον ἤμισυ τῆς ἐσπέρας, οὐδ' ἄπαξ προσηλωθῆ εἰς ἐμὲ τὸ βλέμμα τοῦ Ροβέρτου, δι' ὃ ἠδυνήθην νὰ τὸν ἐξετάσω ἀνέτως. Τὸ μέτριον, εὐλόγιστον καὶ νευρῶδες ἀνάστημά του προὔδιδεν ὑπερφάνειαν· ἀλλ' ἐνίοτε εἶδος τρυφερότητος καὶ γλυκύτητος ἐκάλυπτε τὴν λάμπιν τῶν ὀφθαλμῶν του. (ἀκολουθεῖ).